

NIEUWSBRIEF NOVEMBER 2012

Nieuwe kinderen

Met ingang van het nieuwe schooljaar, dat medio april 2012 startte, hebben we 52 kinderen op de Little Angel's School (LAS). Er zijn nu 30 jongens en 22 meisjes. In ons aannamebeleid streven we naar een 50-50 verhouding. Dit jaar hebben we daarom alleen meisjes toegelaten. Deze vijf nieuwe kinderen komen uit gezinnen van dragers. Zij zijn veruit het armst. Hun toelatingstest voor de LAS was onder de maat. Een van de grootste struikelblokken: de kinderen spreken veelal alleen de taal van hun etnische groep. Zij moeten dus eerst Nepalees leren. De LAS zet alles op alles om de kinderen op niveau te krijgen, onder meer door bijles. De resultaten van deze werkwijze zijn meer dan bemoedigend. Soms komt er een echt groot talent bovendrijven; lees hier het verhaal van [Pasang Sherpa](#).

Van een naar twee huizen

Van de 52 kinderen wonen er nu 45 in de huizen. Ons eerste huis was vorig jaar al vol. Nu er in april weer vijf kinderen bij kwamen, moesten we een tweede huis zoeken. Inmiddels is dat gelukt en hebben we een meisjes- en een jongenshuis, op nog geen twee minuten lopen van elkaar. In beide huizen zijn zorgouders aanwezig. Voor de jongens zijn dat Reba en Ratna Kaji. De meisjes worden verzorgd door Thuli Maya.^[SEP] Ook al zijn er nu twee huizen, ze blijven onderdeel van één organisatie. Ratna Kaji doet de coördinatie op voortreffelijke wijze. Het oorspronkelijke huis, nu het jongenshuis, is als het ware het hoofdkwartier. Iedereen komt daar samen voor de avondmaaltijd. Ontbijt en lunch (op de niet-schooldagen) gebruiken de kinderen in hun eigen huis. De huiswerkbegeleiding voor de oudere kinderen is in het jongenshuis, die voor de kleintjes in het meisjeshuis. Achter het jongenshuis hebben we een grote bouwkael kunnen huren die voor alle kinderen als speelplaats dient. De dames die helpen in de huishouding, werken in beide huizen. Zo benutten we het volle potentieel van iedere werknemer. En, nog belangrijker: het scheelt aanzienlijk in de kosten.

Schoolgeld opnieuw vastgesteld

Zoals ieder jaar moest er ook in maart van dit jaar weer onderhandeld worden met de LAS over het te betalen bedrag per kind. Met in ons achterhoofd de enorme inflatie waarmee Nepal op dit moment kampt, zaten we toch een beetje in spanning. We hadden al gehoord dat de studiekosten op de LAS gestegen waren van € 750 naar € 875 per leerling. Wij krijgen altijd een behoorlijke korting. Maar toch. Hoe zou dat nu uitpakken? Het resultaat van onze onderhandelingen met de schooldirecteur: € 525 (vorig jaar € 500) per kind voor alle schoolkosten, en dat vastgelegd voor een periode van drie jaar!

Schoolresultaten

De schoolresultaten van het eerste trimester van 2012 waren bevredigend te noemen. De meeste van onze kinderen kunnen goed meekomen op school. Een aantal zit ver boven het gemiddelde (outstanding), maar er zijn ook een paar echt zwakke kinderen bij. Voor die^[SEP] laatsten wordt gekeken, in overleg met de LAS, of ze niet beter naar een andere school kunnen. Ieder kind van SkS moet de studie kunnen volgen die bij zijn/haar capaciteiten past.^[SEP] Zoals altijd hadden we in maart weer een uitgebreid gesprek met de lerares die de zorg voor onze kinderen op de LAS coördineert, Mrs. Anju. Zij kent elk van onze kinderen persoonlijk, weet of ze aanpassingsmoeilijkheden hebben, hoe ze zich gedragen en wat hun resultaten zijn. De ouders kunnen altijd bij haar terecht met hun vragen. Elke week heeft ze overleg met de zorgvader Ratna Kaji. Zij sprak weer haar zorg uit over de thuiswonende kinderen. We kunnen niet ontkennen dat die beduidend minder presteren dan de kinderen die in de SkS-huizen wonen. Haar bezorgdheid, gecombineerd met de verhalen van het bestuur over de erbarmelijke omstandigheden waarin sommige kinderen wonen (en dan huiswerk moeten maken), maakte dat we zijn gaan kijken bij verschillende gezinnen. Hartverscheurend. Eén jongetje woonde met zijn moeder in een ruimte van pakweg vier bij vier meter. Daar werd geslapen, gewassen, gekookt en bier gebrouwen (!). De vader, die voor Himalaya Trekking werkte, is verdwenen. De moeder probeert het hoofd boven water te houden met een thee-/biertentje dat de helft van de woonruimte inneemt. Als hij niet op school is leeft haar zoon op straat. Je kon op je vingers natellen dat dit mis zou gaan. Toen de jongen hoorde dat hij naar het SkS-huis mocht, was hij dolblij en zijn moeder niet minder!

We zijn er altijd van uitgegaan dat de kinderen het beste thuis kunnen wonen. Voor de kinderen van wie de ouders in de bergen wonen, is dat uiteraard niet mogelijk. Vandaar ons eerste huis. Maar op grond van onder meer de hier beschreven ervaringen zijn we enigszins teruggekomen van onze oorspronkelijke stellingname. We hebben overlegd met het Nepalese bestuur en het voorstel gedaan om kinderen die thuis in moeilijke, zelfs onmogelijke omstandigheden verkeren, ook in een SkS-huis te laten wonen. We hebben

aangegeven wie naar ons gevoel daarvoor in aanmerking kwamen en wie niet en dit plan vervolgens aan de betrokken ouders voorgelegd. De ouders die voor deze beslissing stonden, hebben heel bewust een keuze gemaakt. We hadden ook uitgebreid contact met Chori, de psychologe/counselor die, waar nodig, kinderen emotioneel ondersteunt via speltherapie. De kinderen zijn blij met haar en wennen door haar inbreng gemakkelijker aan de totaal nieuwe situatie waarin ze nu leven.

Contact met de buurt

Het contact tussen medewerkers en kinderen van onze huizen en de overige buurtbewoners groeit. Het buurtcomité is steeds op zoek naar mogelijkheden om dit contact verder te bevorderen. SkS raakt zo meer en meer ingebed in de Nepalese maatschappij. Zo ligt er het plan dat de buurtkinderen en onze SkS-kinderen gezamenlijk eens per maand de rommel in de wijk opruimen. Het gebeurt ook regelmatig dat wanneer een kind uit de buurt jarig is, het feestje in een van onze huizen georganiseerd wordt. Het buurtcomité runt ook een klasje voor analfabete moeders. Oorspronkelijk waren de lessen in een oude opslagplaats, waar de vrouwen op de grond zaten. Nu wij twee huizen hebben en daardoor extra ruimte, kan het klasje bij ons terecht. Voor ons zijn daar geen kosten aan verbonden en zij zijn er enorm mee geholpen.

Ambassadeurs

We garandeerden aanvankelijk vijf jaar onderwijs voor ieder kind. Op dit moment hebben we voldoende geld in kas (of met zekerheid in het verschiet) om daar tien jaar van te maken. Uiteraard ligt het in de bedoeling dat elk kind met onze hulp zijn of haar hele onderwijs carrière kan afronden. En dat kan meer dan tien jaar zijn. We willen bovendien het aantal kinderen uitbreiden tot 100. Daarom hebben we nog meer inkomsten nodig. Om ons daarbij te helpen hebben we een aantal vrijwilligers gevonden die als ambassadeurs van SkS zullen optreden. Hun voornaamste taken bestaan erin SkS meer bekendheid te geven en vooral aan fundraising te doen. Wilt u ook SkS-ambassadeur worden? Nieuwe vrijwilligers blijven welkom! [Meld u aan.](#)

Acties

De Rotaryclub Groningen-Oost heeft hard gewerkt om geld bijeen te brengen voor onze stichting. De zusterclub in Duitsland, Rotaryclub Münster-St. Mauritz heeft zich bij hun project aangesloten. Die samenwerking bood de mogelijkheid een zogeheten matching grant aan te vragen. Bij een matching grant geeft de internationale Rotary Foundation na grondig onderzoek haar zegen aan een project, met als gevolg een verdubbeling van de door de betrokken Rotaryclubs gegarandeerde bijdragen. Die zegen hebben we gekregen! Van het vastgestelde bedrag kunnen maar liefst negen kinderen vijf jaar lang naar school én in het huis wonen. Een fantastisch resultaat. De Rotaryclub Jawalakhel uit Kathmandu zal het project namens Rotary International monitoren. Samen met de LAS hebben we een ander initiatief van de RC Jawalakhel kunnen realiseren. Drie onderwijzers uit het dorp van een van onze Nepalese bestuursleden hebben drie maanden stage gelopen op de LAS. Zij kregen kost en inwoning in een van onze huizen. Als tegenprestatie hielpen ze bij de huiswerkbegeleiding. De onderwijzers zijn erg enthousiast om de opgedane kennis in praktijk te gaan brengen in hun dorpschool. Het onderwijs in de dorpscholen in de bergen is doorgaans ver onder de maat. Vaak zijn het niet eens gekwalificeerde onderwijzers die daar lesgeven. Met dit soort initiatieven kunnen we helpen om de situatie in de dorpen te verbeteren. Voor alle betrokkenen is het een win-winproject.

Groei pijnen

Is het dan allemaal rozengeur en maneschijn? Nee. Nu we de eerste groeifase van onze stichting voorbij zijn, moeten we al onze energie stoppen in consolidatie. Dat is eerlijk gezegd zwaarder en ingewikkelder dan starten. We voelen bijvoorbeeld meer dan ooit dat we écht met een andere cultuur te maken hebben. Het vraagt dan ook veel inzet en tijd om de communicatie helder te houden. We geven enkele voorbeelden.

- Het blijft belangrijk om aandacht te besteden aan de samenwerking van de vijf verschillende etnische groepen. Dit werd weer eens benadrukt toen onze office staff Kandu Sherpa ontslag nam na de geboorte van haar zoontje. Elke etnische groep had al een eigen kandidaat!
- Omdat er nu een tweede huis is en er de komende jaren nogal wat geld zal omgaan nu het Rotary-project is goedgekeurd, hebben we een andere oplossing gekozen voor de financiële controle: die is in handen gegeven van een medewerker van Baker Tilly, een internationaal opererend accountantskantoor dat ook een vestiging heeft in Kathmandu. Dit besluit leidde weer tot een nieuw probleem: het Nepalese bestuur zag onze keus als een motie van wantrouwen. Het heeft veel inspanning gekost om dit weer recht te zetten.

- Via een bericht uit Nederland ontdekten we dat een van de kinderen in het huis 'dubbel' gesponsord werd: het kind viel dus onder de regeling van SkS, maar de vader had jaarlijks ook nog een aanzienlijke som geld gekregen om dit kind naar school te laten gaan in de tijd dat het nog geen deel uitmaakte van ons project. Naar zijn zeggen gebruikte hij dat geld voor de studie van twee andere kinderen, maar dat bleek na onderzoek niet waar. Alle ouders weten dat dubbele sponsoring niet kan. Het is niet eerlijk ten overstaan van de andere ouders en kinderen.

Samen met de sponsor hebben we besloten dat het kind niet de dupe mocht worden van deze situatie; we gaan op zoek naar een voor alle partijen aanvaardbare oplossing.

Kort nieuws

Jaarverslag

Het financiële jaarverslag over 2011 is klaar. Gelukkig kon er ook in 2011 weer met 'zwarte cijfers' worden afgesloten.

Picknick

De dag vóór het nieuwe schooljaar zou beginnen, was er weer een picknick voor de kinderen én voor alle ouders. De ouders die normaal niet in de stad zijn, zijn er dan ook omdat ze hun kinderen naar het huis brengen. Het is altijd een vrolijke bedoening.

Droog naar school

Normaal gesproken lopen de kinderen in een kwartiertje naar school, in een lange rij achter elkaar. In de natte moessontijd is het minder eenvoudig; tien minuten in zo'n stortbui laat aan hun schooluniformpjes geen vezel droog. Daarom worden onze kinderen in het regenseizoen (onze zomer) met een busje naar school gebracht en weer opgehaald.

